

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Návštěva prezidenta Petra Pavla na Nejvyšším soudu

Miroslav Hromada:

„Naše pracovní právo má poměrně dobře vyvinutou ochrannou složku z hlediska mateřství a pracovnělékařských služeb.“

Soudní oddělení 26 – jediný zcela ženský senát Nejvyššího soudu

Roman Krupica:

„Teplotní zátěž zaměstnanců v kancelářích v letních měsících je na hranici hygienických a BOZP předpisů.“

Nejvyšší soud od září opět pořádá exkurze pro školy

ÚVODNÍ SLOVO

PŘEDSEDY NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Máme za sebou další horké léto, které opět dalo zabrat soudcům a zaměstnancům soudu, když měli v kancelářích běžně přes 30 °C a teplota často atakovala únosné meze, za kterých se dá pracovat. Jsem proto rád, že je instalace klimatizace v budově soudu v závěrečné fázi, a díky tomu se v dalších letech výrazně zlepší pracovní podmínky v kancelářích.

Ani horko letních měsíců však nezabránilo realizaci zajímavých setkání. Jedním z takových setkání byla návštěva hlavy státu. Jsem rád, že jsme s panem prezidentem stihli probrat alespoň některé aktuální problémy, které trápí nejen nás, ale celou českou justici. Potěšilo mě, že byl Petr Pavel nakloněn vytvoření dlouhodobé koncepce směřování justice, a doufám, že v tomto ohledu budeme v následujících měsících a letech pokračovat v započaté diskusi.

Uplynulé měsíce byly ve znamení příprav na mezinárodní konferenci, která připomněla 30. výročí existence Nejvyššího soudu samostatné České republiky v Brně. Konferenci, které se zúčastnil také předseda Soudního dvora Evropské unie pan Koen Lenaerts, se budeme podrobně věnovat v příštím čísle našeho čtvrtletníku AEQUITAS.

V aktuálním čísle se ale můžete začíst do rozhovoru s naším novým soudcem Miroslavem Hromadou, který byl Nejvyššímu soudu natrvalo přeložen 1. července letošního roku. Nejvyšší soud nově posílila také soudkyně Lucie Jackwerthová, která na občanskoprávním a obchodním kolegiu vystřídala odcházejícího Miroslava Feráka, a spolu s Pavlínou Brzobohatou a Jitkou Dýškovou tak nyní tvoří jediné ryze ženské soudní oddělení.

Oběma novým soudcům bych rád popřál, ať se jim daří nejen v rozhodovací činnosti, ale aby se také brzy sžili s novým stylem práce. Vzhledem k jejich vynikajícím výsledkům, kterých dosáhli již jako soudci stážisté, jsem přesvědčen, že budou pro budoucnost Nejvyššího soudu velkým přínosem.

Váš Petr Angyalossy

NEJVYŠŠÍ SOUD NAVŠTÍVIL PREZIDENT PETR PAVEL

Prezident Petr Pavel na pracovním jednání u Nejvyššího soudu.

Nejvyšší soud navštívil v pondělí 7. srpna 2023 prezident České republiky Petr Pavel, jednalo se o jeho první návštěvu Nejvyššího soudu. S předsedou Nejvyššího soudu Petrem Angyalossym a dalšími vrcholnými představiteli Nejvyššího soudu jednal o postavení a pravomocích Nejvyššího soudu, zajímal se o komparativní srovnání kondice české justice v evropském kontextu, o rychlost soudního řízení, počty projednávaných věcí a stranou nezůstaly ani otázky přijetí trestního a civilního procesního kodexu.

„V letech 2016–2022 došlo postupně k výraznému snížení počtu nevyřízených věcí starších dvou let. Zatímco na konci roku 2015 bylo evidováno 82 takových řízení, na konci roku 2022 už pouze sedm. Důvody, proč tyto věci aktuálně starší dvou let nebyly skončeny, přitom objektivně vznikly mimo jiné např. zjišťováním procesního nástupce, předložením věci velkému senátu, čekáním na výsledek řízení před Ústavním soudem či položením předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie,“ zmínil Petr Angyalossy k vytížení soudu s tím, že průměrná délka dovolacího řízení na občanskoprávním a obchodním kolegiu se už dlouhodobě (přibližně od roku 2015) pohybuje mezi 150 a 180 dny, délka řízení u Nejvyššího soudu v trestních věcech se dokonce pohybuje dlouhodobě mezi 40 a 50 dny.

„V současné době chybí v justici personální audit, který by nastínil, kolik Česká republika reálně potřebuje soudců a zaměstnanců soudů. Nevíme, kolik stojí jedna kauza, kterou zde řešíme, a také se potýkáme s nedostatečným financováním elektronizace justice,“ přiblížil místopředseda Nejvyššího soudu Petr Šuk.

Aleš Pavel, Gabriela Tomíčková

Zleva Petr Šuk, Petr Angyalossy, Aleš Pavel, Roman Krupica, Jan Kysela, Markéta Řeháková, Jana Vohralíková, Petr Pavel, Tomáš Lebeda, Tomáš Richter, Lenka Veverková.

Informativní schůzka s prezidentem. Zleva Jan Eliáš, Petr Šuk, Petr Angyalossy, Aleš Pavel, Roman Krupica.

Petr Pavel podepisuje pamětní knihu návštěv Nejvyššího soudu.

Tiskový brífink. Zleva Petr Šuk, Petr Pavel, Petr Angyalossy.

ROZHOVOR

MIROSLAV HROMADA

„Naše pracovní právo má poměrně dobře vyvinutou ochrannou složku z hlediska mateřství a pracovnělékařských služeb.“

Mgr. Miroslav Hromada, Ph.D.

Od 1. července 2023 je soudcem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu. Právnický vysokoškolský titul získal na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2000. V letech 2001–2004 vykonával funkci justičního čekatele v obvodu působnosti Krajského soudu v Praze. V letech 2004–2007 působil u Okresního soudu v Kladně, kde vykonával funkci soudce a následně předsedy senátu. Od roku 2007 do roku 2012 byl předsedou senátu u Okresního soudu v Rokycanech. Od roku 2012 byl nejprve soudcem a od 1. 1. 2018 i předsedou senátu u Krajského soudu v Plzni. Na Nejvyšším soudu v minulosti působil ve dvou samostatných stážích, poprvé od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016, podruhé pak od 1. 1. 2021 do 30. 6. 2023. Po ukončení své druhé stáže byl natrvalo přeložen k Nejvyššímu soudu.

Vaše specializace je pracovní právo. Čím Vás tato oblast práva zaujala?

K pracovnímu právu jsem se dostal během svého doktorandského studia na Západočeské univerzitě v Plzni, když se začala vytvářet katedra pracovního práva okolo docentky Jarmily Pavlátové. Pracovní právo není mezi právníky moc oblíbené, všichni

si pamatují, jak se museli na zkoušku učit počítání dovolené a podobné věci. Mně se ale pracovní právo zalíbilo, vyučoval jsem ho a začal jsem se mu věnovat i jako soudce.

Jaký byl Váš profesní vzor?

Během své praxe jsem potkával skvělé kolegy. Začínal jsem u Okresního soudu v Kladně, kde působila JUDr. Jarmila Tůmová,

Mgr. Hromada s rodinou v Červené Lhotě.

Ledovec Gosau.

výborná soudkyně s brilantním právním uvažováním. U Krajského soudu v Plzni byl mým velkým vzorem JUDr. Alexander Šíma, pohotový rétor, který při aplikaci práva používal selský rozum.

Jaké bylo Vaše první soudcovské rozhodnutí?

To už si přesně nevzpomínám, ale určitě se týkalo péče o nezletilé děti. To je totiž takový nešvar v celé justici, že se začínajícím soudcům dává agenda péče o nezletilé s tím, že je to právně jednoduché. Jsou to ale de facto těžké věci – člověk významně rozhoduje o osudech dětí. Malého člověka ovlivníte na spoustu let, vlastně na celý život. Z hlediska právních případů byla pro mě zajímavá praxe u Okresního soudu v Rokycanech, je to maličký soud a je tam spousta takových těch venkovských sporů. Dělal jsem případy „smradlavých koní“ a „stínících stromů“. To bylo hodně zajímavé. Tam teprve člověk reálně prakticoval to, co se o věcných právech učil na vysoké škole.

Se sochou Cervantese v Toledu.

V průběhu své stáže u Nejvyššího soudu jste působil i v senátu 30, který řeší zejména otázky odpovědnosti státu, jak Vás zaujala tato agenda?

Přiznám se, že to není úplně můj šálek kávy (smích). Ta zkušenost byla pro mě cenná hlavně proto, že jsem viděl, že se dá i ve velkém počtu soudců pracovat ve vzájemné shodě. Líbí se mi, že se tam všichni soudci pravidelně scházejí a baví se o daných problémech i nad rámec jednotlivých konkrétních senátů. Bylo pro mě velmi inspirativní sledovat, jak se myšlenky utváří v širším kolektivu.

Zaujal Vás v poslední době konkrétní judikát Nejvyššího soudu?

Na každém kolegiu mě zaujme hned několik rozhodnutí. V poslední době to bylo rozhodnutí 22 Cdo 2258/2021, které přichází s konceptem zákazu reformace „in peius“ pro odvolací řízení v řízení o vypořádání společného jmění manželů. Když jsem je poprvé četl, tak jsem si říkal: „Ale vždyť se to vždycky dělalo naopak,“ ale pak

Recese v jízdárně Světce.

Výstup na Grosser Priel.

jsem přišel na chuť uvedeným argumentům. Čím více nad tím přemýšlím, tak musím dát kolegům za pravdu, že ten nastíněný nový přístup je opravdu správný.

V současné době se připravuje velká novela zákoníku práce. Co na ni říkáte?

Je to novela, která provádí evropské právo a tady už mi připadá, že se dostáváme do takové bobtnající právní úpravy, kdy těch pravidel u měkkých norem je až příliš mnoho. Přináší to poměrně velkou administrativní zátěž a ve výsledku stejně nebudou ty zamýšlené nároky pro zaměstnance reálně využitelné. To, co se teď s velkou slávou přijímá, se v praxi projeví minimálně. Jde zejména o implementaci směrnice o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách, kdy se pro zaměstnavatele zavádí další povinnosti. Je to takový špatný trend, kdy jakýkoliv problém řešíme tím, že změníme zákon. Z mého pohledu by bylo lepší, kdybychom se zaměřili na vymáhání toho, co už máme.

Držíme krok s trendy pracovního práva v západní Evropě?

V západní Evropě už řeší případy, které nastiňují, jaká bude v této oblasti budoucnost. Například posuzují, zda se ještě jedná o zaměstnance, pokud pracuje na základě platform jako je Uber, Wolt a podobně. Řeší, jak přistupovat k umělé inteligenci, která je vnášena do rozhodovacích procesů zaměstnavatele. S podobnými případy se u nás ještě nesetkáváme. Tam vlastně můžeme vidět, jaké věci tady budeme řešit za nějakou dobu. Na druhou stranu naše pracovní právo má poměrně dobře vyvinutou ochrannou složku z hlediska mateřství, pracovnílékařských služeb a podobně.

Do Brna dojíždíte z Plzně, jak je pro Vás dojíždění náročné? Co na to Vaše rodina?

Rád řídím, mám rád jízdu v noci, když je prázdná dálnice. Moje rodina si na mé dojíždění už zvykla. Děti mají dosud společný pokoj, takže dcera je ráda, že po mém odjezdu obsadí moji postel v ložnici.

Co Vám pomáhá relaxovat, jaké máte koníčky?

Největší relaxací jsou pro mě hory. V zimě, v létě, procházky i lezení. V jakékoliv podobě. Tuto vášeň se mnou sdílí i manželka a obě děti, které také lezou po skalách. Relaxovat mi pomáhá také můj velký přítel – moje kolo, které jsem si vzal do Brna a večer vyjždím po okolí.

Děkuji za rozhovor, Gabriela Tomíčková

NEJVYŠŠÍ SOUD NAVŠTÍVILA DELEGACE TCHAJWANSKÉHO ÚSTAVNÍHO SOUDU

Předseda Nejvyššího soudu Petr Anýalossy přijal delegaci tchajwanského Ústavního soudu, které se zúčastnili i zástupci Tchajpejské hospodářské a kulturní kanceláře. Delegaci vedli předseda soudu pan Tzong-Li Hsu a soudci pan Jau-Yuan Hwang a paní Tzung-Jen Tsai. V rámci bilaterálního setkání si zástupci tchajwanského Ústavního soudu a Nejvyššího soudu České republiky nejprve vzájemně představili soudní systémy v jednotlivých zemích s důrazem na roli a postavení Nejvyššího soudu, Ústavního soudu a jejich vzájemné vztahy. Bližší pozornost pak byla věnována otázkám postavení soudců či personálního obsazení soudů na různých instancích. Reprezentanti obou institucí diskutovali také nad množstvím projednávaných věcí a přípustnosti dovolání. Závěrem se diskuse soustředila na problematiku financování soudnictví.

Anna Čermáková, Gabriela Tomíčková

SOUDNÍ ODDĚLENÍ 26 – JEDINÝ RYZE ŽENSKÝ SENÁT NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Mgr. Lucie Jackwerthová vystřídala k 1. červenci 2023 odcházejícího JUDr. Miroslava Feráka a doplnila tak JUDr. Pavlínu Brzobohatou a JUDr. Jitku Dýškovou v soudním oddělení 26 občanskoprávního a obchodního kolegia. Všechny tři soudkyně si složení senátu pochvalují, i když jedním dechem dodávají, že by jim nevadilo pracovat ani v ryzě mužském kolektivu.

JUDr. Pavlína Brzobohatá

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Soudkyně byla jmenována v roce 1993. Jejím prvním působištěm byl Okresní soud v Ostravě, od roku 2004 působila u Krajského soudu v Ostravě. Soudkyně civilního kolegia Nejvyššího soudu se stala v roce 2011.

JUDr. Jitka Dýšková

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1986 byla soudkyně Okresního soudu v Benešově, od roku 2000 soudkyně, později předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze.

Soudkyně Nejvyššího soudu je od roku 2013.

Mgr. Lucie Jackwerthová

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2002 působila jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 8, od roku 2012 pak jako soudkyně Městského soudu v Praze. Na Nejvyšší soud byla dočasně přidělena v letech 2018–2021. Natrvalo byla k Nejvyššímu soudu přeložena 1. června 2023.

Jaké výhody má složení senátu jen ze soudkyň?

Jitka Dýšková: Řekla bych, že komunikace je taková přátelštější, na stejné úrovni. Vzhledem k tomu, že si rozumíme lidsky, tak mně senát takto vyhovuje.

Lucie Jackwerthová: Já jsem tady měsíc a zatím jsme se ani jednou nepohádaly, takže za mě dobrý (smích).

Pavλίna Brzobohatá: Všechno má vždycky svoje plusy a mínusy. Mně nikdy nevadilo pracovat v ryze mužském kolektivu a nevádí mi ani práce v ženském kolektivu. Pro mě je důležitější, jestli je to dobrý odborník, jestli mi vyhovuje lidsky, jestli se pracovní shodneme. Při výběru kolegů pro mě nikdy nebylo rozhodující, jestli je to muž, nebo žena.

Z aktuálního počtu 70 soudců je na Nejvyšším soudu 13 žen.

Jak osobně vnímáte takové zastoupení mužů a žen?

Lucie Jackwerthová: I když je to číslo opticky malé, nemůžeme přehlédnout, že jsou tu i stážistky, takže fakticky se na rozhodovací činnosti podílí přece jen o něco větší počet žen. Ale nevnímám ten počet jako zásadní, důležitý je spíš kolektiv jako celek.

Pavλίna Brzobohatá: Já bych také neviděla problém v tom, že je to aktuálně jen 13 žen. A proč jich je tady málo? Určitě to není proto, že by snad víc byli oslovováni muži, to není pravda, ženy jsou osločovány možná i častěji. Ale když přijdou na stáž, tak se nám je nedaří přesvědčit, aby tady zůstaly, nebo se k nám vrátily. Což má samozřejmě spoustu různých příčin, ale obecně platí, že je těžké získávat nejen nové kolegyně – ženy, ale i nové kolegy.

Jitka Dýšková: Je to sice malé číslo, ale je tady dobrý kolektiv a nikdy jsem se tady v menšině necítila a ani neměla problémy, že by nás tady bylo tak málo. Chodí sem méně žen, protože pečují o rodinu. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že jsem na Nejvyšší soud mohla jít v podstatě až v padesáti letech, když už jsem měla děti na vysoké škole. Ale za situace, kdy bych se měla starat doma o rodinu, tak v mladším věku sem jít nemůžu. A to je asi ten hlavní důvod, proč je nás tady tak málo.

Pavλίna Brzobohatá: Je pravda, že ženy péče o rodinu asi limituje mnohem víc. Tím ale nechci říct, že to nelimituje i muže, protože vím o spoustě kolegů, kteří se ze stáže vracejí právě proto, že jim vadí dojíždění a to, že část týdne tráví mimo domov. U ženy je to ještě umocněnější, dokud jsou děti školou povinné a nejsou samostatnější, přeci jen jste část týdne pryč. A samozřejmě tím nejsou často úplně nadšení ani partneři.

Jaká byla Vaše největší motivace stát se soudkyní Nejvyššího soudu?

Lucie Jackwerthová: Byla jsem tu na stáži a líbil se mi kolektiv a samozřejmě i agenda oddělení 26, takže jsem ráda, že se jí můžu věnovat.

Pavλίna Brzobohatá: Pro mě to byla výzva. Jednak jsem samozřejmě byla potěšená, když jsem byla oslovena, jestli chci jít na stáž, a potom, když mi bylo nabídnuto, jestli bych tady nechtěla zůstat, zvažovala jsem všechna pro a proti a chtěla jsem zjistit, jestli „to dám“ (smích). Když jsem šla na stáž, neuměla jsem si představit, že budu jenom sedět a číst spisy a debatovat o tom s kolegy,

Soudní oddělení 26. Zleva Jitka Dýšková, Pavlína Brzobohatá, Lucie Jackwerthová.

že nebudu chodit do jednací síně a soudit, protože to mě vždycky hodně bavilo. Nakonec jsem zjistila, že to má své velké kouzlo, jsou tady ve větší míře zajímavé právní problémy.

Jitka Dýšková: Pro mě to byl přirozený proces. Přešla jsem z okresního soudu na krajský a potom z krajského odvolacího soudu jsem šla sem. Byla jsem také ráda, že jsem tuto nabídku dostala a považovala jsem ji za výzvu, jestli to tady zvládnu a jestli to dokážu. Trvalo mi tak dva roky, než jsem se s tou prací sžila a než jsem si zvykla na jiný způsob práce. Dnes jsem tady spokojená a jsem ráda, že jsem tady po stáži zůstala.

Pavlína Brzobohatá: Já na to jen navážu – trvá dlouho, než se člověk sžije s novým stylem práce, který je úplně jiný než na soudech nižších stupňů. Myslím, že to je taky jedna z příčin, proč někteří váhají, zda tady zůstat.

Jitka Dýšková: Je dobré, když stáž trvá aspoň dva roky.

Pavlína Brzobohatá: Je jiné, když se odpoledne vrátíte domů z práce a když jste část týdne pryč. Chvilí trvá, než si to sedne, rok je většinou málo. Ideální doba je dva až tři roky, což se někomu zdá dlouho a těžko se tomu věří.

Lucie Jackwerthová: A určitě je také výhoda, pokud stážista může působit ve více soudních odděleních, protože každé z nich pracuje trochu jinak. Pak může porovnávat a zvážit, jestli je ta práce taková, jakou očekával.

Co považujete za svůj největší profesní úspěch na Nejvyšším soudu?

Lucie Jackwerthová: Jsem tady měsíc, tak zatím můj největší

profesní úspěch je, že jsem tady (smích).

Pavlína Brzobohatá: Možná to, že nás starší kolegové „berou“.

Jitka Dýšková: Já bych řekla, že náš největší úspěch je to, že jsme se stabilizovaly jako senát, že máme specializovanou agendu a zejména kolegyně (Pavlína Brzobohatá) v té oblasti přednáší a že jsou její přednášky žádané a prezentované názory respektované.

Pavlína Brzobohatá: Myslím, že jsme judikaturu jak v nájmech, tak ve společenství vlastníků bytových jednotek celkem stabilizovaly i v rámci nového občanského zákoníku. Samozřejmě, že s námi nesouhlasí všichni ze sta procent, ale řekla bych, že rozhodnutí praxe obecně akceptuje.

Specializujete se na rozhodování ve věcech společenství vlastníků bytových jednotek, nájemních sporů, sporů o vyklizení domu či bytu, ve věcech úhrad a nároku za omezení vlastnického práva, ke kterému došlo vlivem státem regulovaného nájemného anebo ve věcech výkonu rozhodnutí a exekucí. Je v této oblasti aktuálně něco nového?

Pavlína Brzobohatá: Snad ani ne, všechny tyto oblasti jsou upraveny v novém občanském zákoníku. Podle něj jsme rozhodovaly záhy po jeho účinnosti a dneska bych řekla, že spousta otázek je již judikatorně vyřešena. Nemyslím si, že je pro praxi dobře, když jsou převratné změny v úpravě časté.

Jitka Dýšková: Nový občanský zákoník platí deset let. I když to není dlouhá doba, tak se spousta problémů vyřešila.

Za rozhovor děkuje Gabriela Tomíčková

PETR ANGYALOSSY A PAVEL SIMON PŘEDSTAVILI NEJVYŠŠÍ SOUD NOVĚ NASTUPUJÍCÍM STUDENTŮM PRÁVNICKÉ FAKULTY MUNI

Předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy.

Masarykova univerzita vítá s novým akademickým rokem také nově nastupující studenty, kteří se díky dvoudenní akci s názvem Prvákoviny lépe zorientují na jednotlivých fakultách a seznámí se se svými studijními kolegy, univerzitou i vysokoškolským životem.

Organizátoři Prvákovin cílí na to, aby nastupujícím studentům přiblížili i jednotlivé právníkové profese. Studenti se tak mohou setkat s advokáty, státními zástupci či soudci, kteří se s nimi podělí o své zkušenosti z praxe. Mezi posledně uvedené patřili na letošním ročníku Prvákovin i předseda Nejvyššího soudu Petr Angyalossy a předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Pavel Simon. Oba řečníci předali studentům svoje zkušenosti z praxe.

Setkání s právními profesionály má mezi novými studenty každoročně velký úspěch, protože studenti tak získají inspiraci jak pro své zaměření ve studiu, tak často i pro následný výběr svých vlastních budoucích povolání. V letošním roce se na akci přihlásilo více než 2 000 studentů. Prvákoviny Právnické fakulty se opakovaně těší vysokému zájmu a mezi jednotlivými fakultami se v obsazenosti umísťují na prvních příčkách.

Jsme rádi, že se můžeme touto cestou podílet na popularizaci soudnictví i mezi studenty. A možná právě v letošním ročníku se najdou tací, kteří v budoucnu obléknou soudcovský talár a časem se třeba i zařadí mezi soudce Nejvyššího soudu.

Václav Vlček, Monika Němcová, Gabriela Tomíčková

Předseda senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Pavel Simon.

BUDOVA NEJVYŠŠÍHO SOUDU SE STALA PRAVIDELNÝM ODPOČÍVADLEM PRO NETOPÝRY

V letních měsících je budova Nejvyššího soudu již pravidelnou zastávkou na migrační trase netopýrů. Naši zaměstnanci a soudci tak v průběhu prázdnin nacházejí větší či menší počet netopýrů v prostoru mezi dvojími okny našeho sídla. Ani v letošním roce tomu nebylo jinak.

Každoročně totiž probíhá migrace samic s mláďaty za hibernací do Moravského krasu, který je významným netopýřím zimovištěm. Na své cestě využívají netopýři k odpočinku starší budovy, mezi něž patří i sídlo Nejvyššího soudu

Většinou netopýři sami vylétnou ventilačními okny zase ven, některým se to však nepodaří a mezi okny uvíznou. Naštěstí v letošním roce takových jedinců bylo pomálu, a tak nebylo třeba volat záchranou stanici, aby provedla větší odchyt. Naši zaměstnanci sami odchytili těchto pár „opozdilců“, aby mohli úspěšně pokračovat ve své cestě.

Budovu Nejvyššího soudu si oblíbil druh netopýra večerního, který je stejně jako ostatní netopýři chráněným druhem. Silně ohrožení jsou zejména kvůli oblibě v ukrývání se v lidských obydlích, kde se často nesetkávají s pochopením a jejich úkryty jsou likvidovány. Přitom naprosto každý může pomoci jednoduchými kroky k jejich záchraně. V případě, že netopýr vletne do domu, stačí zhasnout světla a ponechat otevřené okno, netopýr většinou sám vyletí ven. Případně je možné netopýra opatrně odchytil a vypustit. Nabrat sílu netopýrům pomůže voda s rozpuštěným cukrem podávaná např. ve víčku od sklenice.

Pokud by Vás téma zajímalo více, můžete si o něm přečíst v dřívějším vydání AEQUITASU, konkrétně v č. 3/2020.

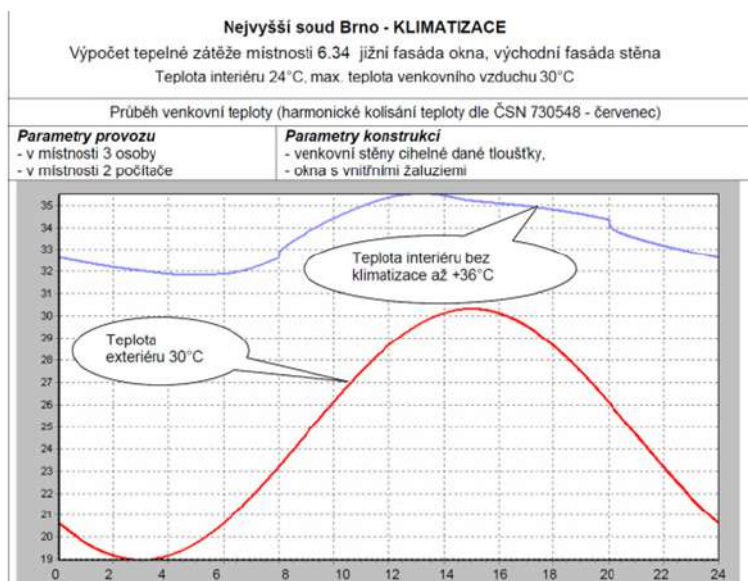
Monika Němcová

KLIMATIZACE VÝRAZNĚ ZLEPŠÍ PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ SOUDCŮ A ZAMĚSTNANCŮ SOUDU

Teplota v kancelářích v letních měsících běžně přesahuje 30 °C.

V souvislosti s výstavbou přístavby budovy Nejvyššího soudu (budova Bayerova) v letech 2017–2019, která již je plně klimatizována, bylo nutné s ohledem na „srovnání“ pracovních podmínek ve stávající budově, v níž teploty v kancelářích v letních měsících běžně přesahují 30° Celsia, dovybavit možností ochlazení. Zkušenosti z předcházejících let jsou takové, že teplotní zátěž zaměstnanců v kancelářích stávající budovy v letních měsících je neúměrná a na hranici hygienických předpisů a pravidel BOZP. V souvislosti se současným vývojem počasí přitom nelze v dohledné době předpokládat změnu k lepšímu.

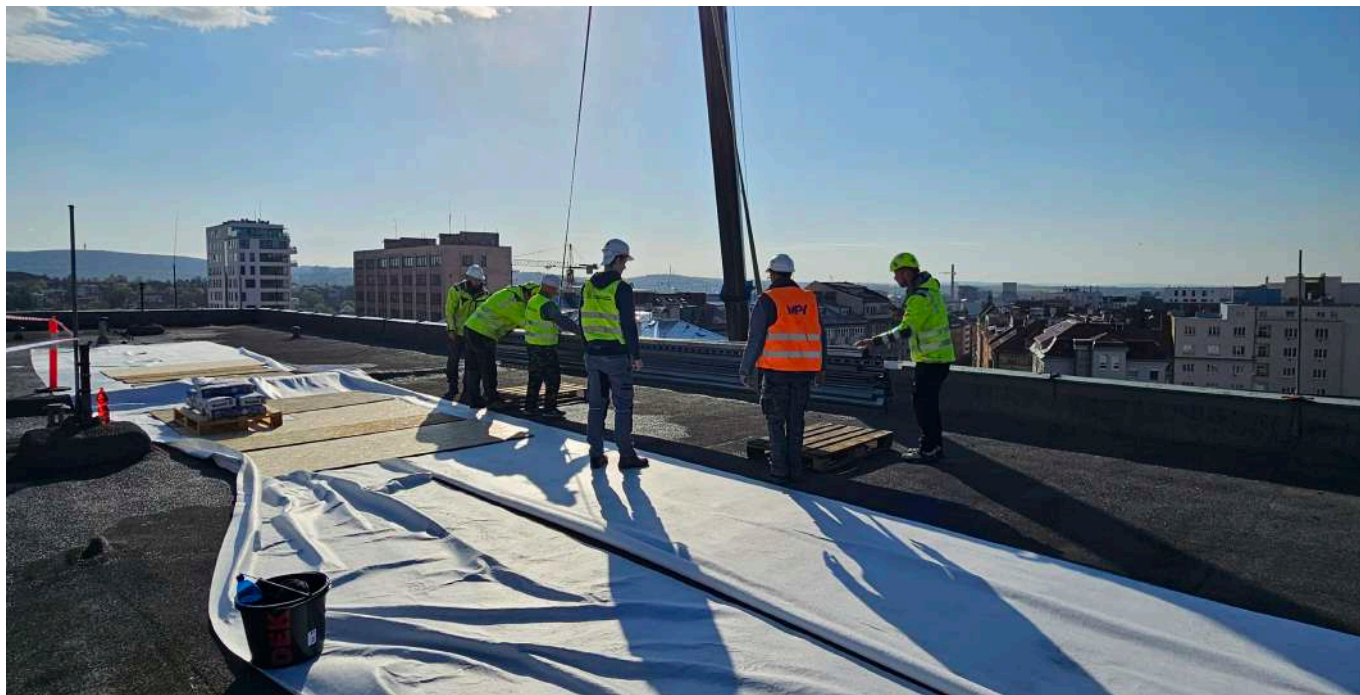
Z důvodu velikosti budovy a technických omezení použitého řešení je instalovaný systém chlazení rozdělen na 8 menších subsystémů. Aby bylo možné maximálně využít nerovnoměrnost tepelných zisků na jednotlivých fasádách (východ-jih-západ), je budova z pohledu instalace systému rozdělena na levou a pravou část. Levá část systému obsluhuje celou západní a polovinu jižní fasády. Pravá část systému obsluhuje polovinu jižní fasády a východní fasádu. Toto rozdělení umožňuje v rámci technických možností instalovaného systému maximálně využít nesoučasnosti tepelných zisků z vnějšího prostředí a zmenšit tak nutnou velikost instalovaného zdroje chladu. V průběhu realizace byla nutná úzká kooperace s orgány památkové péče, při respektování charakteru budovy, která je památkově chráněná od 3. 5. 1958 a je zapsána v seznamu nemovitých kulturních památek pod katalogovým číslem 1000140171.

Instalace kondenzační jednotky na střechu budovy Nejvyššího soudu.

Pohled ze střechy budovy Nejvyššího soudu.

Instalace kondenzačních jednotek na střeše budovy Nejvyššího soudu.

Klimatizace jednotlivých místností v objektu je navržena s přihlédnutím k charakteru budovy (orientace objektu, prostorové a hmotnostní nároky zařízení) a na základě požadavku investora na co největší eliminaci energetické náročnosti následného provozu klimatizace jako systém přímého chlazení, tedy technologie s přímým výparem a proměnlivým průtokem chladiva VRF (Variable Refrigerant Flow).

Chlazení řešených prostor v centrální části budovy bude zajištěno osmi samostatnými systémy přímého chlazení typu VRF. Každý ze systémů se bude skládat z jedné venkovní kondenzační jednotky, umístěné na střeše objektu, a potřebným počtem vnitřních jednotek v nástěnném provedení, umístěných v jednotlivých obsluhovaných místnostech. Jednotlivé řešené prostory budou obsluhovány vnitřními jednotkami v nástěnném provedení. Všechny vnitřní jednotky jsou vybaveny funkcí bezprůvanového chlazení, která umožňuje chlazení obsluhovaného prostoru bez rizika obtěžování uživatelů proudem studeného vzduchu.

Bylo nezbytné provést stavebně technický průzkum k nalezení vhodné trasy pro stoupačí potrubí k venkovním jednotkám. Musela být ověřena realizovatelnost veškerých navrhovaných stavebních úprav a únosnost střechy, na které jsou umístěny kondenzační jednotky. Dále bylo nutné prověřit kapacitu elektrické přípojky a provést navýšení její kapacity.

Realizací chlazení v budově Nejvyššího soudu dojde k výraznému zlepšení pracovního prostředí soudců a zaměstnanců s nezanedbatelným vlivem na pracovní výkon. Při nadměrně vysokých teplotách v místnostech se snižuje soustředěnost lidského organismu, klesá výkonnost, zvyšuje se únava a v horších případech může horko způsobit i závažné zdravotní potíže, především u lidí vyššího věku.

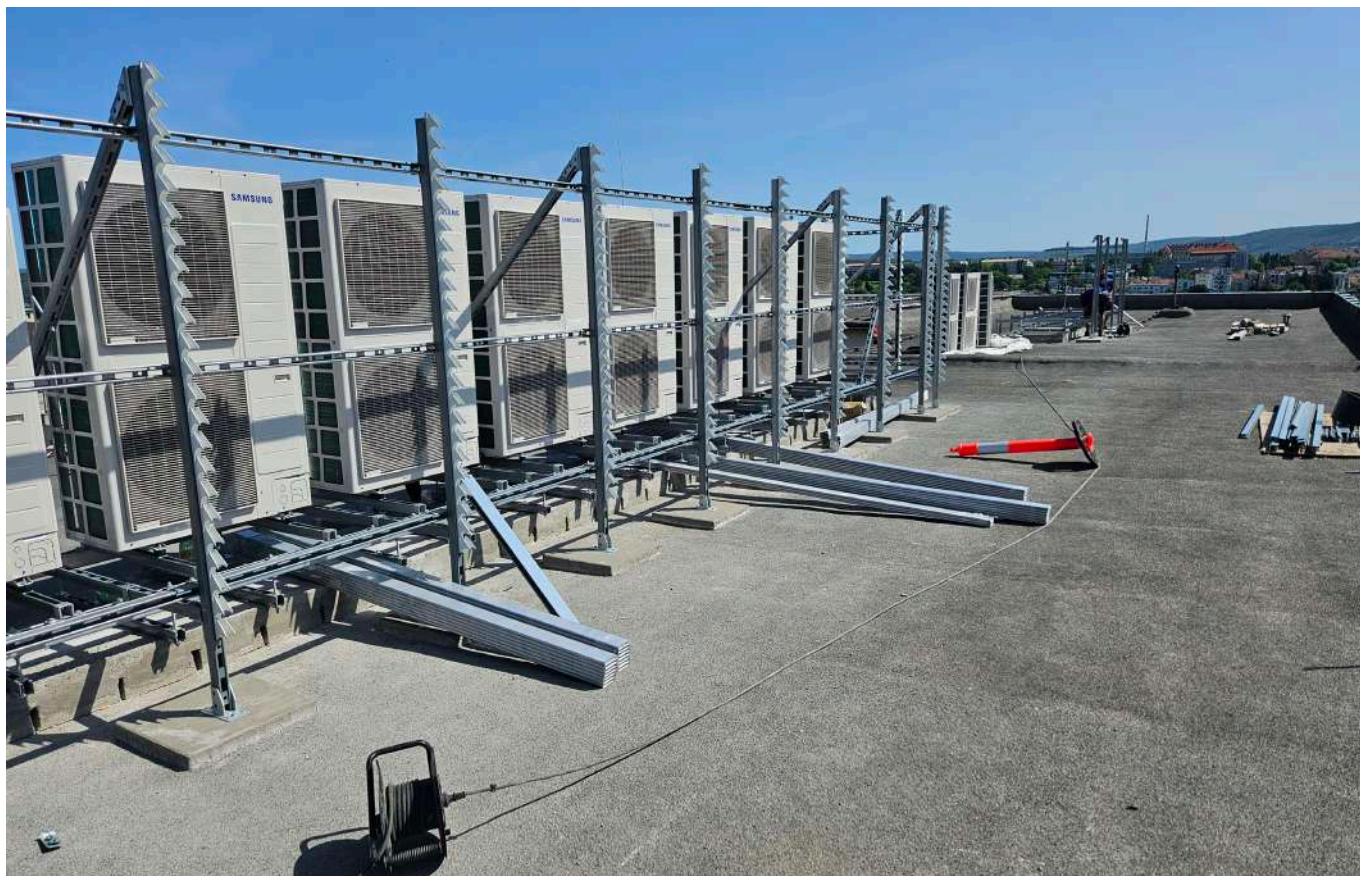
Ekonomické hodnocení nákladů na provoz bohužel nevychází příznivě zejména z důvodu, že instalací chlazení do budovy dojde zcela určitě k nárůstu spotřeby elektrické energie. Realizaci investičního záměru však nelze posuzovat pouze z ekonomického hlediska – tedy s ohledem na návratnost investovaných prostředků, je nutné zohlednit zejména to, z jakého důvodu k realizaci dochází.

Počet instalovaných venkovních jednotek – 15 ks, z toho 13 ks na střeše budovy

Počet instalovaných vnitřních jednotek – 221 ks

Potřeba el. energie pro pohon systému přímého chlazení – 149 kW

Roman Krupica, ředitel správy soudu

Kondenzační jednotky na střeše budovy Nejvyššího soudu.

Kondenzační jednotky na střeše budovy Nejvyššího soudu.

NEJVYŠŠÍ SOUD OD ZÁŘÍ OPĚT POŘÁDÁ EXKURZE PRO ŠKOLY

Studenti a učitelé Střední školy cestovního ruchu a grafického designu Pardubice se při exkurzi setkali také s předsedou Nejvyššího soudu Petrem Angyalossym.

Nejvyšší soud pořádá exkurze převážně pro studenty středních škol, ale zájem o prohlídku památkově chráněné budovy mají také základní školy a zájmové spolky. Během exkurze se návštěvníci seznámí s historií Nejvyššího soudu, který od roku 1993 sídlí ve funkcionalistické budově, původně vystavěné jako reprezentativní sídlo brněnské pobočky Všeobecného pensijního ústavu.

Zájemci navštíví nově zrekonstruovaný Sál Františka Vážného, ve kterém se pořádají významné akce až pro 130 osob. Nahlédnou do zasedací místnosti předsedy Nejvyššího soudu, prohlédnou si jednací síň a také cely, o které mají studenti vždy největší zájem. Tradiční zastávka je také u fotogalerie předsedů Nejvyššího soudu – Otakara Motejla, Elišky Wagnerové, Ivy Brožové, Pavla Šámala a současného pana předsedy Petra Angyalossyho.

Během exkurze se studenti seznámí s fungováním Nejvyššího soudu, jeho činností a pravomocemi. Délka exkurze je přibližně 90 min. a zájemci si můžou termín exkurze domluvit e-mailem na adrese: [mluvci\(zavináč\)nsoud.cz](mailto:mluvci(zavináč)nsoud.cz).

Gabriela Tomíčková

27. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE O POHÁR PŘEDSEDY NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Tradice tenisového klání soudců Nejvyššího soudu sahá už do roku 1993. Tehdejší předseda Nejvyššího soudu České republiky Otakar Motejl tehdy osobně zatelefonoval někdejšímu nájemci kurtů v Lužánkách a pro soudce sjednal pravidelné termíny, kdy mohou chodit trénovat tenis.

První tenisový turnaj se odehrál o tři roky později na kurtech u brněnského Zetoru. Otakar Motejl před úvodním zápasem odpálil slavnostní podání a turnaj dostal název „*O pohár předsedy Nejvyššího soudu*“. Dodnes jej také předsedové (a předsedkyně) Nejvyššího soudu tradičním podáním slavnostně zahajují. Od druhého ročníku se turnaj hraje v Lužánkách.

Letos se šestnáctka hráčů z řad soudců Nejvyššího soudu utkala dne 6. září. Vítězem tenisového turnaje se stal Josef Mazák, který převzal od předsedy Nejvyššího soudu putovní pohár. Druhé místo vybojoval Karel Svoboda, třetí Pavel Horák. Ceny útěchy si odnesli Jiří Němec, Lubomír Ptáček a Mojmír Putna. Oceněna byla i Pavlína Brzobohatá, která jako jediná zastupovala soudkyně Nejvyššího soudu.

Gabriela Tomíčková

Slavnostní servis v podání předsedy Nejvyššího soudu Petra Angyalosyho.

Mojmír Putna.

Lubomír Ptáček a Petr Šabata.

Slavnostní předání hlavní ceny vítězi turnaje Josefu Mazákovi.

27. ročník tenisového turnaje O pohár předsedy Nejvyššího soudu.

AEQUITAS

INTERNETOVÝ ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU

Třicetileté výročí svého fungování v Brně si Nejvyšší soud připomněl hned několika akcemi. Jednou z nich byla nedávná mezinárodní konference pod názvem „Role nejvyšších soudů při poskytování účinné právní ochrany“. Konference se zúčastnili vrcholní představitelé evropské justice. Na konferenci bylo prezentováno video o historii Nejvyššího soudu, ale i o jeho současné roli a fungování. Video je ke shlédnutí na stránkách www.nsoud.cz.

ČTVRTLETNÍK NEJVYŠŠÍHO SOUDU - 3/2023

Verze:

elektronická, formát PDF

Redakce:

Bc. Gabriela Tomíčková, Bc. Monika Němcová,
Mgr. Václav Vlček, Mgr. Bc. Jan Bena.

Fotografie:

Bc. Gabriela Tomíčková, Jan Symon,
Ing. Roman Krupica, Jiří Salík Sláma,
rodinný archiv Mgr. Miroslava Hromady

Redakční rada:

předseda redakční rady JUDr. Petr Angyalossy, Ph.D.,
JUDr. Petr Šuk, JUDr. Jan Eliáš, Ph.D., JUDr. František Púry, Ph.D.,
Mgr. Aleš Pavel

Grafické zpracování:

Dominik Martin

Registrace:

AEQUITAS ISSN 2570-572